

FARSANG VAN, FARSANG VAN,
JÁRJUK A TÁNCOT GYORSABBAN!

2

2007. FEBRUÁR

Szivarvány

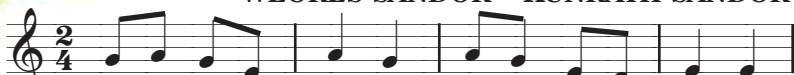
DONKÓ LÁSZLÓ

Farsang

Szól a zene,
áll a bál,
krémet kever
a kanál.
Van itt óriás
és törpe,
alma, szőlő,
dió, körte.
Süsü sárkány
és boszorka,
főnyeremény lesz
egy torta.
Kicsi csengő és
nagy harang,
Hamupipóke
és galamb.

WEÖRES SÁNDOR - KUNRÁTH SÁNDOR

Szé-na-szal-ma- já- szol, há-rom le-gény tán-col,
Csip-ke-ró-zsa- fá- tyol, há-rom le-ány tán-col.

Ráz-nak bor-jú- lán-cot, jár-nak le-gény- tán-cot.
Ráz-nak szok-nya-rán-cot, jár-nak le- ány tán-cot.

TARBAY EDE

Milyenek a lányok táncban

Ha szól a síp,
a bőrduda, a furulya,
futnak a táncba
a lányok,
míg zeng ez a nóta,
szól ez a muzsika,
nem hagyják abba
a táncot.

Váshat a csizma,
és kophat a bocskor,
bírja a táncot
a lábuk,
perdül a szoknya,
haj, biza sokszor
a lányok ilyenek
nálunk!

TOMOS TÜNDE rajzai

Az erdei menyasszony

Finn népmese

Volt egyszer három testvér, akik elhatározták, hogy megnősülnek.

– Vágjunk ki mindannyian egy-egy fát, és amerre dől, arra induljunk – egyeztek meg.

A legidősebb testvér fája egy tanya felé dőlt, a középsőé egy falu felé. Hanem a legki-

sebb fiú fája az erdő közepe felé mutatott, ahol senki sem él. A két nagyobb testvér egy pillanat alatt talált magának feleséget, de a legkisebb nem járt szerencsével az erdőben. Egyetlen élőlényel találkozott, az is egy egér volt.

– Istenem, csak egy egér – siránkozott. – Én meg a kedvesemet keresem.

– Leszek én a kedvesed – mondta az egér.

A fiú először csak nevetett rajta, de minél tovább maradt az erdőben, annál jobban meg-

kedvelte az egeret, végül elhatározta, hogy magával viszi.

Az egerke felpattant egy dióbél fogatra, amelyet másik öt eger húzott, azzal el is indultak. De éppen arra futott valaki az úton, véletlenül rálépett a fogatra, és egerestül mindentül összetörte.

A fiú leült a földre, és sírni kezdett.

– Kedvesem! – szólalt meg valaki lány hangon. – Nincs kedved mellém ülni?

A fiú fölnézett, és látta, hogy a dióbél fogat

aranyhintóvá változott, az öt eger fekete paripává, és a hintón egy gyönyörű kiráylány ül.

– Szeretted akkor is, amikor eger voltam – mondta a kiráylány. – Nem akarsz ezután is szeretni, amikor a varázs megtört?

– Már hogyné akarnálak – felelte a fiú.

Így hát a legkisebb testvér elvette a kiráylányt. A két bátyját is gyakran látták vendégül a palotában. Boldogan éltek, míg meg nem haltak.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

VARGA IMRE

Tudnál-e lenni?

Tudnál-e lenni léggömb? –
kérdi Ödön, s léggömbbé változik.

Tudnál-e lenni béka? –
kérdi Réka, s békává változik.

Tudnál-e lenni szellő? –
kérdi Ernő, s szellővé változik.

Tudnál-e lenni ernyő? –
kérdi ismét Ernő, s ernyővé változik.

Tudnál-e lenni vándor? –
kérdi Sándor, s vándorra változik.

Tudnál-e lenni te magad? –
kérdi Móni, s Mónivá változik.

SZEPESI ATTILA

Farsang

Tél, tél, dáridom,
trombitaszó hallik,
tári-tári-tárirom,
mulatozni illik.

Körül áll a maszkabál,
kandi bohóc a király,
farsangolók tarka népe
síp-pal-dobbal muzsikál.

SZABÓ ZELMIRA rajzai

DONKÓ LÁSZLÓ

Csúrdögölő

Farsangi fánk
maszkabálon,
csúrdögölőm
éhyomorral
én nem járom!

Cirmos

Csíkos-lábú, csíkos-mancsú,
gömbörödő prém-karmantyú,
szeme helyén ferde csík.
Sem lépésre, sem kérésre,
csöngetésre, zörgetésre
ki nem nyitná a szemit.
Kályha mellett a zsámolyon
van a cicaparadicsom,
ott aludna reggelig.

Weöres Sándor

**A fényképek
a szilágy-
somyói
Szodorai
Melinda
tanító néni
osztályának
farsangi
bájlján
készültek.**

**A török basa
jelmezhez jó bő
blúzot, nadrágot
vegyél föl, tömd ki
párnával, ronggyal.
Turbánod
törülköző, öved
hosszú sál lehet.**

Török császár

Török császár udvarán
Minden délben dobolják,
Ki felköti a kardját,
Annak adja a lányát.
Szita, szita, péntek,
Szerelem csütörtök,
Dobszerda.

Népi mondóka

Hópihe

Mint a fehér rózsa szirma,
lágyan hullok, lebegek,
puha-pihe fehérséggel
én pólyálom a telet.

Nyáron nagy dunnában alszom,
télen útnak eredek,
cukor-fényű lepedőbe
én pólyálom a teret.

Weöres Sándor

A fehér vagy halványkék ruhára csomagolópapírból, celofánból vagy vattából varrhatok hópelyheket.

A huszáruha feszesen áll. Piros kabátkára, nadrágra fekete zsinórból vitézkötést, csíkot varrunk. A csákó kartonból, a forgó krepp papírból készül.

Katona

Megy az úton a katona,
Zúg a vihar, fúj a szél,
Zúg-búg, fúj a szél,
A katona sose fél.

Mitől félne? Kezibe kard,
Gonoszoknak odavág,
Dirr-durr, odavág,
Sose bántsák a hazát.

Weöres Sándor

BUZOGÁNY ÁRPÁD

Kora reggeli hó

Sálunkba szél kapaszkodik,
havas a táskánk és zsebünk.
Vastagon füstöl a kémény.
Síkos utcákon tipegünk.

A felnőttek furcsák reggel –
nem örülnek a hónak,
mind elsöprik a járdáról,
bár úgyis belepi holnap.

Látom, a postás is mintha
télien alacsonyabb lenne.
Ha sütne a nap, jókedve
hamarabb bemelegedne.

Most behúzza nyakát, és
nagyon siet, el ne késsen.
Olyan korán van, még macskák
sem ülnek a kerítésen.

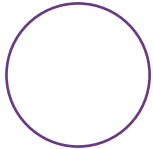

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajza

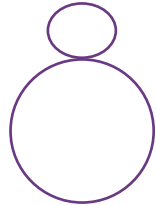

SZÍNEZD KI!

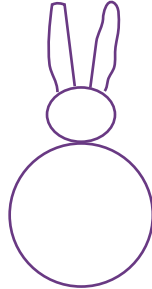
FORRÓ ÁGNES
rajza

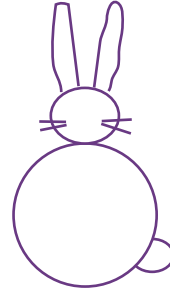
Rajzoljunk egy kerekecskét, gömbölyűre, mint egy zsemlét.

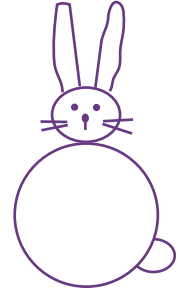
Kerekecskén kis gombocsa, akárcsak egy kis bab volna.

Gombocskának két nagy füle, vajon mi néz ki belüle?

Bajuszkája, farkincája, aki nem vak, az meglátja.

Kerekecske, gombocsa, itt csücsül a nyulacska!

Népköltés

Rajzoljunk!

Egy pont, két pont

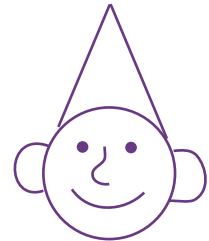
karikába.

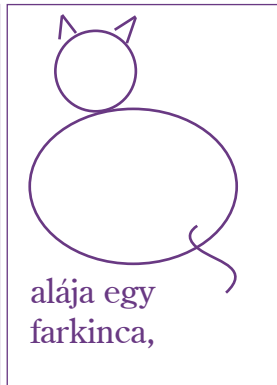
Ez az orra, ez a szája.

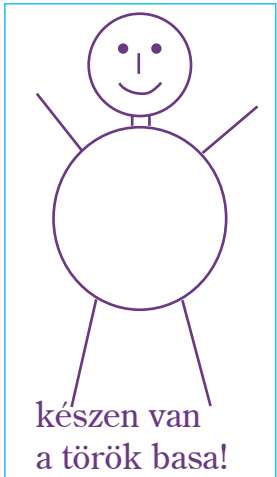
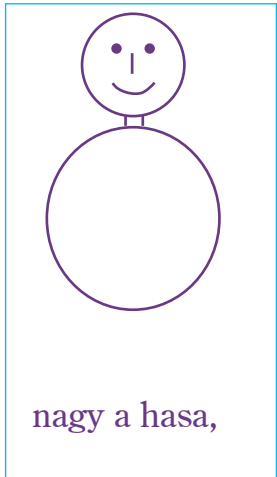
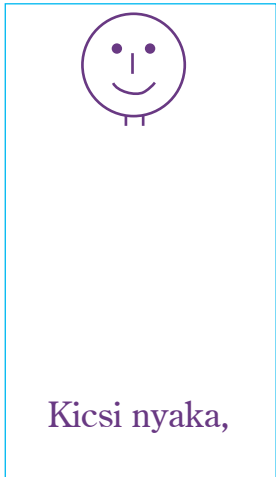
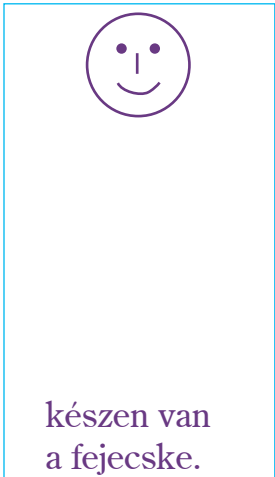
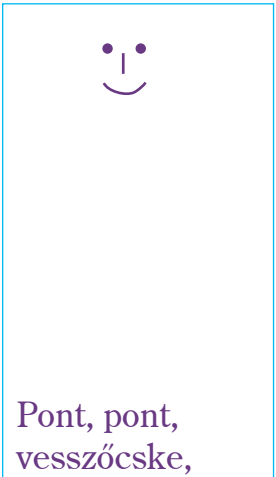
Kerek fején sapka ül,

Kuki törpe csupa fül!

Rajzoljunk!

Tim-tom, taláré

Egy gyerek a körön kívül, egy közében áll. A többiek a szoknyáját körbe fogják. A középben álló gyerek lassan körbe forog, a gyerekek a szoknyáját tartva vele mennek. A kívül álló ellenkező irányba halad, a dal végén az „eszemadtá”-nál 3 gyerek hátára üt. Ezek vele mennek. A külső kör gyarapodik, a királynő egyedül marad. A játékhoz hosszú, bőven ráncolt szoknyát használjunk.

Itt ül egy kis ko-sár-ba
ki-rály-né-nak le-á-nya,

Tim-tom, ta-lá-ré, le-szek a ba-bá-mé,

e-szem-ad-ta.

Szivarvány-POSTA

Kedves gyerekek, ez a lapszám január elején készül, hogy februárra elküldhessük nektek. Bizony hónap nyoma sincs még, mi azért mégis fehérnek álmodjuk a telet, hátha havas rajzaink, verseink az igazi hópehelykéket is ide csalogatják. Mint ahogy sikerült postaládánkba csalogatni a ti leveleiteket: **Kulcsár Erzsébet**, Mocsolya; **Kolumbán Brigitta**, Gyergyószentmiklós; **Albert Piroska**, Barót; **Kászoni Sándor**, Szentháromság; **Bartha Kinga**, Harasztos; **Gyarmati Norbert**, Dénes Gabriella, Moldován Júlia, Fekete Andrea, Opris Dóra, Marosludas; **Szabó Emese**, Leonte Eleonóra, Török Dávid Marosvásárhely; **Iagăr Stéfania**, Négyfalu; **Dénes Dávid**, Boda Tamás, Szilágysámson; **Borbíró Tímea**, Nagy Cythia, Nagyvárad; **Révész Henrietta**, Szatmárnémeti; **Godra Attila**, Homoródalmás; **Farkas István**, Egrestő; **Moldován Artúr** és **Török Tímea**, Nagyernye; a **szentegyházi** 3-as Óvoda középcsoportja; a **székelykakasdi**, a **magyarkirályfalvi** óvodások; a **sepsiszentgyörgyi** Váradi József Iskola I. E; a **brassói** Áprily Lajos Főgimnázium I.; a **marosvásárhelyi** L. Rebreanu Gimnázium I. F osztálya; a **zabolai** I. B; a **csíkszentdomokosi** I. A; a **nyárádszeredai** I.; az **erdőfülei** II.; a **zsigó** I. B; az **illyefalvi** I.; a **varsolci** I. B; a **szalárdi** I. B osztály.

Vidám farsangot kívánunk!

Réges-régen nem volt pénz, az emberek árut cseréltek.

Afrikában kagylót használtak pénz helyett.

Tallér, pengő, máriás, krajcár, garas.
Az aranyból, ezüsből, rézből vert pénzürméket erszényben, bugyellárisban tartották.

Hajdan minden király veretett aranypénzt a saját képmásával.

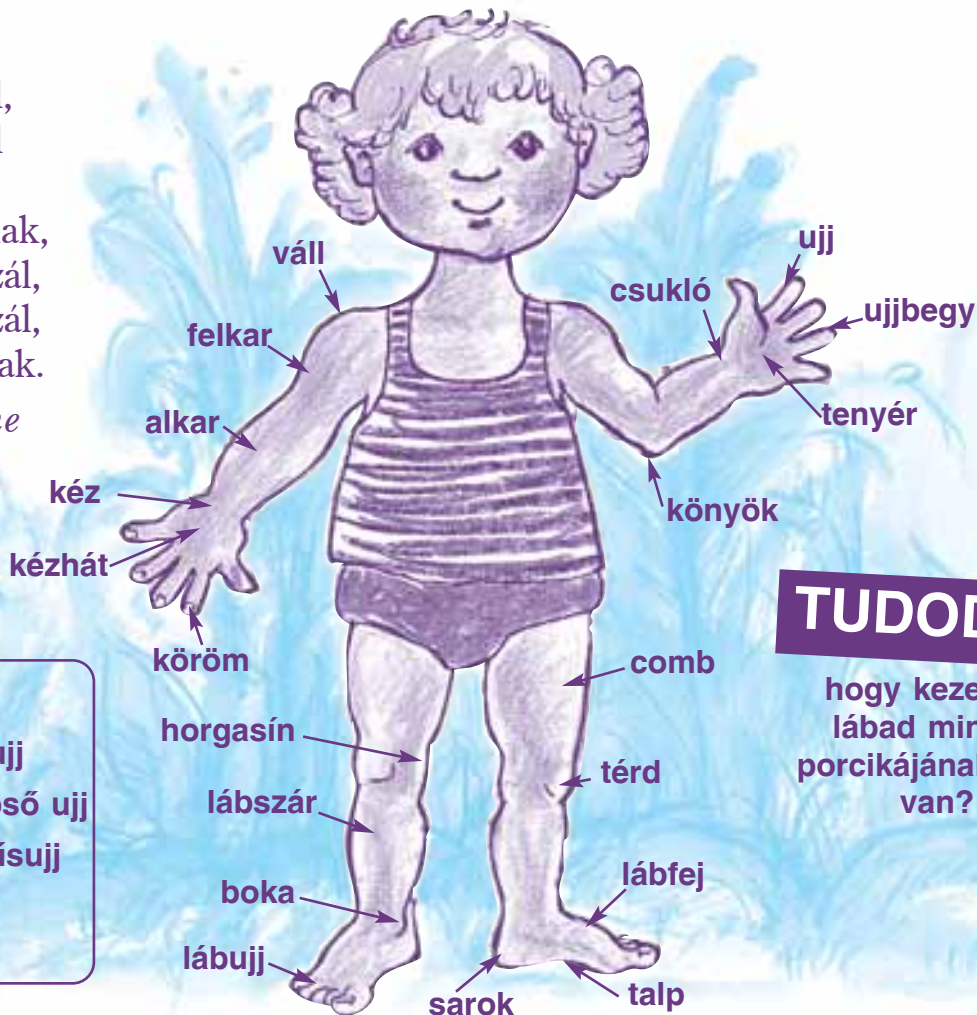
A papírpénz csak néhány évszázada jelent meg, és országonként különbözött a neve, a rajza.

Ma kövér erszény helyett egyre többen csak kis bankkártyát hordanak a zsebükben.

Pici Pali Pálnak
 tíz lábujja rózsáll,
 tíz lábujja rózsáll
 pici Pali Pálnak.
 Mindig vele járnak,
 ha a kertbe kószál,
 ha a kertbe kószál,
 mindig vele járnak.

A. A. Milne

TUDOD-E,

hogy kezed és
 lábad minden
 porcikájának neve
 van?

BÁKAI MAGDOLNA

EGY TUCAT ALMA

Almát számol a kis Gyurka,
no, de elfogyott az ujjá,
s megmaradt két alma,
Gyurka azt siratja.

Mert a tucat tizenkettő,
ujjaiból kell még kettő,
s ugyan, mit tegyen
most, hogy jó legyen,

hogyan számolja meg az almát?
Szomorúan nézi Jutkát.
No, de segít Jutka:
– Ott a lábád ujjá.

Lerúgja cipőjét Gyurka,
van hát immár elég ujjá,
s nem fog így ki rajta
holmi tucat alma.

SZÁMOLD MEG, hány ujját mutatja Gyurka.

BAK SÁRA rajzai

Csipike, a boldog óriás
hegyek, tengerek fölött
lépked.

**SZÁMOLD
MEG,**

hány hajó és hány
ház van a képen.

**MI A
KÜLÖNBSÉG**

a te kezed és a
Csipikéé között?

MI KELL

ahhoz, hogy a vitorlás
hajó haladjon?

FODOR SÁNDOR
CSIPIKE

6. Csipike titka

Megölelték egymást, nem politizáltak tovább.

Csipike visszatért Tiptepához, Kukucsi pedig úgy tett, mintha lehajolt volna. Egyre kevesebb látszott belőle – aztán semmi. Beásta magát a föld alá.

– Vacsoráig pihenhetnénk egyet – ajánlotta Csipike Tiptepának.

– Tudod mit? Vacsoráig inkább nagymosást-takarítást

rendezünk! – jelentette ki kedvesen, de határozottan Tiptepa.

– Nem ér rá holnap?

– Nem. Gyere, vigyük le a dunyhát meg ami van a patakhhoz, én majd kimosom. Vacsoráig meg is szárad.

– Jó. És én közben elmesélem neked az én nagy titkomat. Feleségem vagy, neked elmondhatom.

– Miféle titkot?

Csipike délcegre húzta ki magát.

– Elmondom neked, kedves Tiptepa, hogy lettünk mindnyájan óriások!

– Aha – bólintott Tiptepa. – Ezt majd elmondod este vagy akkor, amikor esik az eső. Inkább segíts takarítani.

Csipike nagyot nyelt és – bólintott.

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd
a gyűjtőlap
6. kockájába!**

**Barnit kenyérért küldte az anyukája.
Segíts neki megszámolni a pénzt.**

$$\begin{array}{c} 50 \\ \text{bani} \end{array} + \begin{array}{c} 50 \\ \text{bani} \end{array} = \begin{array}{|c|} \hline \text{lej} \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{|c|} \hline 1 \text{ lej} \\ \hline \end{array} - \begin{array}{c} 10 \text{ bani} \\ 10 \text{ bani} \\ 10 \text{ bani} \end{array} = \begin{array}{c} \text{bani} \\ \text{bani} \\ \text{bani} \end{array}$$

$$\begin{array}{c} 10 \text{ bani} \\ 10 \text{ bani} \end{array} + \begin{array}{|c|} \hline 1 \text{ lej} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{c} \text{bani} \\ \text{bani} \\ \text{bani} \\ \text{bani} \end{array}$$

$$\begin{array}{c} \text{bani} \\ 10 \text{ bani} \\ 10 \text{ bani} \\ 10 \text{ bani} \\ 10 \text{ bani} \end{array} + \begin{array}{|c|} \hline \text{lej} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|} \hline \text{lej} \\ \hline \end{array}$$

ZÁGONI BALÁZS Pénzes mese

Néha Apa és Anya azt szokták mondani egymásnak, hogy nincs pénz. Barni ezt nem igazán érti. Főleg azért, mert egyszer, amikor a felnőttek erről beszélgettek, titokban kivette Apa kabátjából a pénztárcát, kinyitotta, és tele volt pénzzel! Ráadásul szépen csörgő, kerek fém-pénzekkel!

Aztán később megtudta, hogy a fém-pénzek, bár szépen csörögnek, és csillognak, nem érnek sokat. Egy egész maréknyi kell belőlük, hogy egy tábla csokit lehessen vásárolni. A papírpénzek viszont sokkal többet érnek.

– Hmm – gondolkozott Barni –, honnan tudnék én papírpénzeket szerezni Anyának és Apának, hogy nyugodtan tudjanak vásárolni kenyeret, tejet, húst és persze csokit, fagyit és játékokat?

Egyik nap Anyának sokáig kellett az iskolában maradnia, ezért Barni Saci nénivel, az iskola igazgatónőjével furikázott a városban a hat-

sebességes autóval. Fontos dolgokat intéztek, papírokat írtak alá, és sokat vásároltak, persze főleg Saci néni, de azért Barni is segített. Egyszer csak Saci néninek is elfogyott a pénze. Akkor elmentek egy kis utcába, ott az egyik ház falában volt egy furcsa számítógép, Saci néni nyomogatta rajta a gombokat, és aztán egy kis résen keresztül kijött belőle sok-sok papírpénz.

– Anya, Apa, már tudom honnan lesz sok pénzünk! – újságolta este lelkesen Barni. – Van egy számítógép a kisutcában, ami pénzt ad, ha sokáig nyomogatód a gombjait. Saci néni ismeri!

Apa, Anya nevettek, Barni pedig kapott egy nagy, cuppanós pusztit.

– Kisfiam, a bankautomatából, mert úgy hívják azt a számítógépet, csak annyi pénzt tudsz kivenni, amennyit oda korábban betettél.

Következő héten Barni ismét Saci nénivel ment az iskola ügyeit intézni. Most is elmentek a bankautomatához, de az nem adott ki pénzt. Viszont Saci néni nagyon okos volt, és bement egy szép nagy épületbe, ahol kedves nénik dolgoztak. Barni kapott tőlük egy cukorkát, Saci néni pedig egy borítékot jó sok pénzzel.

– Anya, Apa, már tudom honnan lesz sok pénzünk! Elmegyünk a bankba, és kérünk azoktól a néniktől, akik a cukorkát is adták!

– Barni – mondta Apa –, azok a nénik csak visszaadták Saci néninek azt a pénzt, amit ré-

gebb rájuk bízott.

– De miért bízta rájuk Saci néni? Ő nem tudott vigyázni a pénzre?

– Ez bonyolultabb dolog – mondta Apa. – Az emberek általában bankban tartják a pénzüket. És a bank egy kicsit többet ad vissza.

Barni ezen elgondolkozott. Ha Apáéknak nincs pénzük, akkor nem tudják betenni a bankba, a bank pedig nem tud egy kicsit többet visszaadni.

Aztán Barni valami egészen újat talált ki.

– Tudom már mit csinálunk: egy üzletet nyitunk úgy, mint Lukrécia néniék. Kiteszem a kisasztalom a kapuba, Anya süt finom tésztákat, amiket árulni fogok, és abból sok pénzünk lesz.

Barni addig kérlete Anyát, amíg sütött egy tepszi tésztát, és felvágta kis szeletekre. Barni pedig rajzolt egy szép táblát, Anya ráírta, hogy üzlet, majd Barni rárajzolta a sok finom süteményt. Ki is ragasztotta a kapura, aztán várta a vásárlókat. De nemigen jöttek. Végül a szomszéd Gizi néni és Olgi mama vásároltak egy-egy szelet tésztát. Többet nem is tudtak volna, mert Barni várakozás közben apránként megette az egészet. Hát ebből se lett sok pénz.

Egyik este Barni rajzfilmet nézett a tévében. A mese arról szólt, hogy a szegény ember fia elindul szerencsét próbálni, és elszegődik a vasorrú bábához dolgozni.

Másnap péntek volt. Barni reggel bejelentette:

– Anya, ma óvoda után nem jövök haza. El-

megyek dolgozni a vasorrú bábához.

– Nahát! És mennyi időre? – faggatózott Anya.

– Egy kerek esztendőre – mondta Barni. – De ne szomorkodj, a vasorrú bábánál egy kerek esztendő csak három nap. Vasárnap este hazajövök.

– És miért akarsz munkába állni a vasorrú bábánál? – kérdezte Anya.

– Mert van egy kincses ládája, abból fogja kifizetni a béremet. Azt hazahozom, és mind nektek adom, csak annyit tartok magamnak, hogy motort és székeket vásároljak a buszomnak. Meg egy igazi mozdonyt. És egy hajót. Meg egy repülőt. Nem, inkább kettőt: egyet Apának és egyet nekem. Na jó, hármat. Nem, nem is hármat, inkább ötöt!

UNIPAN HELGA rajzai

LÁSZLÓ NOÉMI

Pénzgond

Rézguriga, papírfecni,
virág, szakáll, vonalak,
kis szám, nagy szám,
kis kör, nagy kör,
vajon hova tartanak?

Masíroznak a papíron,
karikáznak a rezen.
Elgurítom, elszakítom,
anyu kiabál velem:

ez itt kenyér, tejföl, alma,
új cipőcske, bojtos sapka,
nekem meg csak papírfecni?
Bárcsak anyu békén hagyna!

Azt hiszem, kimondhatom: a nehezen, hála Istennek, túl vagyunk. A tél nehezeére gondolok. Ez a hónap, február ugyanis az esztendő legrövidebb hónapja, mindössze 28 nappól áll – minden negyedik év kivételével, amelyik 29-ből szokott, és „szökőévek” nevezzük. Az idei

Radu Enrik Benjámín, Mezőpanit

esztendő azonban nem szökőév. (Ezt öreg barátomtól tudom, akinek a leveleimet diktálom, és aki azt hiszi, okosabb, mint én – pedig csak öregebb.)

Azért mondom, hogy a nehezen túl vagyunk, mert február után március következik, és akár tetszik a zúzmarás szakállú télnek, akár nem, takarodnia kell a hónap a háztetőkről, majd a domboldalokról és a hegyekről is.

A mackó gyertyaszentelőkor, február 2-án kidugja az orrát a barlangjából, hogy lássa, jön-e már a tavasz. Ha odakint hideg van, akkor kibújik, tornázik egyet, és fal-

Sándor Edina,
Csíkszentsimon

nivaló után néz, mert a hidegre enyhe idő következik. Ha azonban kint csepeg az eres, visszafekszik, mert úgy gondolja, hogy még visszatérnek a téli hidegek. Amikor soraimat írom, még nem tudom, február 2-án hideg lesz-e,

vagy megcseppen az eres. Ti figyeljétek, és írjátok meg:

Burján Eszter, Marosvásárhely

a mackó-jóslás szerint idén hamar tavaszodik-e vagy csak később.

Úgy egyébként köszönjük, mi jól vagyunk. Istennek hála, a telet jól kihúztuk eddig, mert volt bőven élelmünk, de én megmondom őszintén, már szívesen falnék egy kevése friss madársósokát. Ti szeretitek?

Kedves Feleségem, Típetupa jókat alszik, és szívesen hallgatja, ha mesét mondok

**Török-Vistai Ágnes,
Kolozsvár**

neki. Bevallom, ezt nagyon szeretem, kár azonban, hogy ha ránk köszönt a tavasz, akkor egyszer csak megélénkül, és kezdődik a nagytakarítás-szellőztetés-sürgés-forrás, alig lesz nyugtom, mert bizony Típetupa igencsak

szorgalmas kis tündérke és – sajnos – nekem is tüsténkednem kell mellette. November végéig épp csak annyi szabad időt enged, hogy havonta egyszer leveleket diktáljak

nektek. De nem illik panaszkodni, kivált egy olyan kedves, csinos kis feleségre, amilyen Típetupa. Most azonban veletek együtt várom a tavaszt.

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

Benkő Beáta, Középapta

Címlap:
Oláh Réka, Marosvásárhely;

**Hátlap: BAK SÁRA,
ZSIGMOND EMESE**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVIII. évfolyam, 302. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlap: www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában.

ISSN 1221-776x.

Ára 1,5 lej

Kedves Csipike!

A Szivárvány az egyik legjobb barátom. Mindig izgatottan várom. Minden mesét, verset elolvastatok, a rejtvényeket megoldjuk, és különösen szeretem az ötletes kézimunkákat. A jelmezbál alkalmával katicabogárnak öltöttem.

Bács Szidónia írása és rajza, Étfalva-Zoltán

András Emese
Katalin, Kolozsvár

A levelemben az erdő farsangja van lerajzolva. Amint látod, te varázslónak öltöztél, Nyúl zsiráfnak, Tipetupa királylánynak, Méhecske királynak, Madár dalnoknak, mert ő ahhoz nagyon ért, Kukucsi kutyának, Mókusmama pedig bohócnak. Remélem, jól szórakoztatok.

Szítai Eszter írása és rajza, Marosvásárhely

Az idén a farsangon hóember leszek. A tanító néni, aki egyben anyukám, jól betanította nekünk a verseket és a vicces énekeket. Szeretem a farsangot, alig várom a tombolázást is, mert nyerhetek valamit. A hóember-ruhám anyukámnak egy régi, hosszú, fehér szoknyájából készült, csak gombokat kellett rá varrni. A tanító néni is álarcot ölt: varázsló lesz.

Vass Richárd, Vajasd

Osváth Egon Csaba,
Marosvásárhely

**Tamás-Szora Evelin,
Gyergószentmiklós**

Fújnak a szelek,
vonulnak a fellegek,
szállingóznak a hópihék,
örvendeznek a törpikék,
készül a sok hógolyó,
hócsatázni csodajó!

Bódiss Boglárka, Margitta

Húzzunk meleg sapkát, sálat,
Gyerünk ki a havas kertbe!
A téli alvás bizony várhat,
Itt a tél, és hull a hó,
Hancúrozni, jaj, de jó!

Borsi Emőke Réka, Margitta

Február, február,
lesz farsangi maszkabál.
Minden gyerek alig várja,
hogy mehessen el a bálba.
Táncolunk és nevetünk,
farsangi fánkot eszünk.
Versenyeken részt veszünk,
nyerteseknek örülünk.

Sós Tímea, Margitta

Martin Andrea, Mezőfény

**Benedek Bernadette,
Gyergószentmiklós**

Terza Tibor, Uzon

Egy alamina, két alamina...

Tíz alamina.

Tíz, tíz, tiszta víz,

Tekenyőben Marosvíz.

Beleesett Mátyás,

Mivel húzassuk ki?

Síppal, dobbal, nádihegedűvel,

Hajts fel, apám, hajts fel

A magas tetőre,

Még annál is fennebb,

A csillagos égbe.

Aratás, kapálás,

Tángyéralma kopolás.

Kopp, leszállás.

**Beküldte Pakó Levente,
Alsócsernáton**

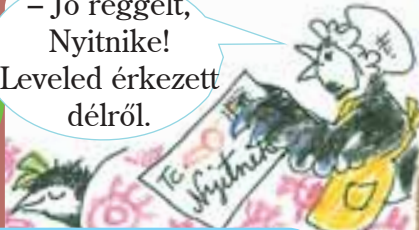
Nyitnike farsangja

Kedves Nyitnike!

Szép a tengerpart, árnyasak a pálmafák, de én már nagyon vágyom haza. Megszerettem egy fecskelányt, Csivítnek hívják. Együtt érkezünk nemsokára.

*Barátod,
Ficseri*

– Jó reggelt, Nyitnike!
Leveléd érkezett délről.

– Anyukám, képzel, Ficseri írt nekem.

– Cinke néni, el tetszik engedni Nyitnikét hozzánk farsangi ebédre?

– Mhettek, Szénci, de szürkületre kísérd haza. Nyitnike, vigyél egy csipkebogyót Szénci anyukájának ajándékba.

– Télen ilyen kövér falat?

– Anyukám találmánya: hernyóbefőtt. A csimaszt össze a fenyőtoboz pikkelyei közé dugja, és pókhálával befödi.

– Pompás ez a farsang! Köszönöm a meghívást, Szénci!